

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

19 grudnia 2023 r.

Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w P., I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy M. P.

po rozpoznaniu

na posiedzeniu niejawnym 19 grudnia 2023 r. w P.

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko A. F.

o zapłatę

I. oddała powództwo

II. kosztami obciąża w całości powoda i zasądza od powoda na rzecz pozwanej 1817 zł wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku.

asesor sądowy M. P.

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej A. F. 5040,34 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie oraz kosztami procesu, a także o rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym zgodnie z art. 148¹ k.p.c. W uzasadnieniu wskazano, że pozwana zawarła umowę pożyczki konsumenckiej z E. (...) w formie przyznania linii kredytowej. Następnie powódka nabyła wierzytelność powstałą z tej umowy.

W odpowiedzi na pozew zakwestionowano legitymację czynną powoda, w tym skuteczność cesji, wskazano na abuzyność postanowień umowy, w szczególności przewidzianych prowizji, nadto nie złożono oświadczeń woli o zawarciu umowy kredytu.

STAN FAKTYCZNY

14 stycznia 2022 e. A. F. zawarła, jako konsument, umowę o przyznanie linii kredytowej z E. (...) nr (...). Powód zawarł z wierzycielem pierwotnym umowę (...).11.2022 r. o przelewie wierzytelności. Zgodnie z § 2 ust. 4 ww. umowy przeniesienie wierzytelności z pakietu wierzytelności ze zbywcy na nabywcę następuje z dniem wpływu ceny nabycia pakietu wierzytelności na rachunek bankowy zbywcy, wskazany w § 2 ust. 2 umowy. Cena nabycia pakietu wierzytelności nie została uiszczona.

Dowód: umowa nr (...) wraz z aneksami (k. 20-27v), umowa cesji z załącznikami (k. 15-19)

OCENA DOWODÓW

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie bezspornych twierdzeń stron oraz zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci dokumentów prywatnych, wydruków i nagrania stanowiących inny dowód zgodnie z art. 309 k.p.c.

Sąd uznał za wiarygodne wszelkie dokumenty przedłożone w toku postępowania zarówno te prywatne oraz urzędowe, jak i wydruki stanowiące inny dowód w postępowaniu zgodnie z art. 309 k.p.c. strony nie kwestionowały prawdziwości ani autentyczności złożonych do akt dokumentów. Przede wszystkim, nietrafny był argument pozwanej co do niemożności dopuszczenia wydruku jako dowodu w sprawie. Podkreślić należy, że wydruki komputerowe mogą stanowić dowód w postępowaniu cywilnym. Powszechnie przyjmuje się, że wydruki komputerowe stanowią, bowiem "inny środek dowodowy", o którym mowa w art. 308 k.p.c. i art. 309 k.p.c., gdyż wymieniony tam katalog ma charakter otwarty. Jakkolwiek nie można przyjąć, że oświadczenie zawarte w wydruku komputerowym jest zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, to należy przyjąć, że przedmiotowy środek dowodowy świadczy o istnieniu zapisu komputerowego określonej treści w chwili dokonywania wydruku (por. wyrok SA w Krakowie z 8 lutego 2013 r., I ACa 1399/12, LEX nr 1362755, postanowienie SA we Wrocławiu z 12 października 2012 r., I ACz 1810/12, LEX nr 1223511). Podkreślić należy, że walor dowodowy przyznaje się wydrukowi z poczty elektronicznej (wiadomość e-mail zawarta w wydruku komputerowym, nie jest dokumentem w rozumieniu art. 244 k.p.c. i art. 245 k.p.c., natomiast może być uznana za "inny środek dowodowy" w rozumieniu art. 309 k.p.c.).

STAN PRAWNY

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że powód w niniejszym postępowaniu jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie skupywania wierzytelności, zaś pozwana jest konsumentem i takie też było źródło analizowanego zobowiązania. Zgodnie z art. 458¹⁴ § 1 k.p.c. przepisy działu IIb k.p.c. stosuje się w sprawach o roszczenia konsumenta przeciwko przedsiębiorcy oraz o roszczenia przedsiębiorcy przeciwko konsumentowi, o ile konsument ten jest stroną postępowania. Jednym z obowiązków powoda, będącym przedsiębiorcą jest powołanie wszystkich twierdzeń i dowodów w pozwie, zaś naruszenie tego obowiązku skutkuje pominięciem spóźnionych twierdzeń i dowodów, chyba, że przedsiębiorca uprawdopodobni, że powołanie tych twierdzeń lub dowodów było niemożliwe lub potrzeba ich podniesienia wynikała później (vide art. 458¹⁵ § 1 i 4 k.p.c.).

W ocenie Sądu, trafny okazał się podniesiony przez pozwaną zarzut braku legitymacji czynnej powódki.

Zgodnie z dyspozycją art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Umowa cesji w niniejszej sprawie dla zaistnienia skutku rzeczowego wymagała zapłaty ceny nabycia (§ 2 ust. 4 umowy cesji k. 15). Powód nie dołączył natomiast do akt oświadczenia o zapłacie ceny pozostawiając jedynie (k. 18) pusty, niewypełniony, niepodpisany, nieopatrzone datą wzór oświadczenia zbywcy. Nie sposób dokumentu tego uznać za dowód zapłaty ceny nabycia wierzytelności. W konsekwencji nie ziszcil się warunek skutku rzeczowego cesji i ona sama bezskuteczną była. Wskazać należy obowiązującą w procedurze cywilnej zasadę: ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa na stronach (art. 232 k.p.c., art. 3 k.p.c., art. 6 k.c.). Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Wyżej wymienione przepisy statuują zatem zasady dotyczące dochodzenia roszczeń. Art. 6 k.c. określa reguły dowodzenia, to jest przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Co więcej, Sąd nie jest też zobowiązany do zarządzania dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Obowiązek przedstawienia dowodów, a także dawania wyjaśnień co do okoliczności sprawy spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), zaś ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (por. wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 r., sygn. akt I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 76). Materialnym skutkiem ciężaru dowodu jest oddalenie powództwa w sytuacji, gdy strona na której ów ciężar spoczywał, nie sprostowała mu. Zatem, aby uzyskać korzystne dla siebie rozstrzygnięcie, powód winien wykazać dochodzone roszczenie tak co do samej zasady, jak i wysokości.

E., powód nie ma legitymacji czynnej do dochodzenia roszczeń w tym procesie. Z uwagi na konsumencki charakter postępowania i brak przedstawienia dowodu w pozwie, sprawę - również z wniosku samego powoda zawartego w petitum pozwu - należało rozpoznać na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ k.p.c. Powód był reprezentowany od początku przez profesjonalnego pełnomocnika zaś legitymacja czynna w procesie jest fundamentalnym warunkiem sine qua non jego prowadzenia i nie jest możliwym uzupełnienie tego brakującego dowodu czy twierdzenia w dalszym toku sprawy, zatem orzeczono jak w punkcie I wyroku.

KOSZTY

O kosztach Sąd orzekł zgodnie z aart. 98 § 1, 1¹ i 3 k.p.c. i obciążył powoda kosztami w całości. Zatem pozwanemu należy się zwrot całości poniesionych kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od daty uprawomocnienia się wyroku. Na koszty procesu złożyły się 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, oraz 1800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 z późn. zm.).

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt II wyroku.

Asesor sądowy M. P.